İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/32
6356 S. STK/41

YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ
Esas No. 2025/9317
Karar No. 2026/3959
Tarihi: 28.04.2026

●ÇALIŞMA OLGUSUNUN VE HİZMET SÜRESİNİN İŞÇİ TARAFINDAN KANITLANMASININ GEREKTİĞİ
●İŞÇİNİN TANIĞININ KARDEŞİ OLMASININ TEK BAŞINA TANIK BEYANINA İTİBAR EDİLMEMESİ SONUCUNU DOĞURMAYACAĞI

ÖZETİ: İş hukukunda çalışma olgusunu ve hizmet süresini ispat yükü, bunu iddia eden işçiye düşer. Çalışma olgusu her türlü delille kanıtlanabilir. Çalışmanın ispatı konusunda, SGK ve işyeri kayıtları, özellikle işyerine giriş çıkışı gösteren belgeler, işyeri iç yazışmaları delil niteliğindedir. Özellikle iddia edilen çalışma döneminde SGK kayıtlarındaki işverenlerin araştırılması ve kayden görünen işverenlerle işçi arasında iş görme ediminin yerine getirilip getirilmediği, kaydın ne şekilde oluştuğu araştırılmalıdır.
İşçinin çalışma olgusunun tespitinde işyerinde veya komşu işyerlerinde çalışanların tanıklığı önemli olduğu gibi tanık olarak dinlenecek kişinin tanıklığına güveni etkileyebilecek bir durumun olup olmadığı da araştırılmalıdır. Tanıklar belirli bir dönem çalışmışlarsa ve başkaca delil yok ise beyanlarının belirttikleri dönemle sınırlandırılması gerekir.
Dosya kapsamında davacının kardeşi olduğunu beyan eden davacı tanıklarından İ.D, davalı işyerinde 1989 yılı sonlarında çırak olarak çalışmaya başladığını, 1993 yılından Şubat 2006 tarihine kadar üretim bölümünde kesici olarak çalıştığını, davacının davalı işyerinde kendisi aracılığıyla Nisan-Mayıs 1994 aylarında

çalışmaya başladığını ifade etmiş; davacının ilk işe giriş tarihi ve davalı işyerinde kesintisiz çalışma olgusunu doğrular mahiyette beyanda bulunmuştur.
Davacı tanığı İ.D'nin davacıyla akrabalık ilişkisi tek başına tanık olarak beyanına itibar edilmemesini gerektiren bir husus olmadığından ve tanığın davalı işyerindeki hizmet süresi nazara alındığında dosyadaki mevcut ispat durumuna göre; davacının davalı işyerinde 01.05.1994 tarihinden 31.01.2006 tarihine kadar kesintisiz şekilde çalıştığı kabul edilmeli ve sonraki çalışma dönemleri için SGK kayıtlarına itibarla sonuca gidilmelidir.
Mahkemece yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davacı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildi.

Davacı vekilince temyiz incelemesinin duruşmalı olarak yapılmasının istenilmesi üzerine, işin duruşmaya tâbi olduğu anlaşılmış ve duruşma için 28.04.2026 Salı günü tayin edilerek taraflara tebligat gönderilmiştir.

Duruşma günü yapılan tebligata rağmen taraflar adına kimse gelmediğinden duruşmaya son verildi.

Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 1994 yılında davalı işverenin yanında işe başladığını, 2017 yılı Temmuz ayında hastalığı sebebiyle hastaneye gittiğinde artık sigortası olmadığını öğrendiğini, bunun üzerine iş sözleşmesini feshettiğini ve işten ayrıldığını, ücret bordrolarının asgari ücretten düzenlendiğini, ödenmeyen ücret alacakları bulunduğunu, davalı işverene ait işyerinde zaman zaman fazla saatlerde çalışıldığını, çok uzun yıllardan beri yıllık ücretli izinlerini kullanmadığını ileri sürerek kıdem ve ihbar tazminatları ile fazla çalışma ücreti, ücret ve yıllık ücretli izi alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; davalı işverenin işi esnaf statüsünde olduğundan davanın görev yönünden reddi gerektiğini, zamanaşımı def'inde bulunduklarını, davanın belirsiz alacak davası olarak açıklamasının mümkün olmadığını, davacının sigorta işe giriş bildirgeleri ile işten çıkış bildirgeleri arasındaki dönemlerde, bordrolarda gösterilen ve sigortaya bildirilen asgari ücret ile çalıştığını,

14.04.2017 tarihli dilekçe ile istifa ettiğini, davalı işverenin işlerinin az olması nedeni uzun yıllardır sezonluk olarak çalıştığını savunarak davanın reddini istemiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının davalı işyerinde 01.05.1995-14.04.2017 tarihleri arasında kesintisiz olarak 23 yıl 2 ay çalıştığı, iş sözleşmesinin davacı tarafından haklı sebeple feshedildiğinden kıdem tazminatına hak kazandığı, ayrıca ücret ve yıllık ücretli izin talebinin de yerinde olduğu gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili tarafından istinaf başvurusunda bulunulması üzerine Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; hizmet süresini ispat yükünün davacıda olduğu ve yazılı delil bulunmadığında tanık beyanlarına göre sonuca gidilmesi gerektiği, davacı tanıklarının davacının yakın akrabası olduğu ve fesih dönemine kadar davacı ile birlikte çalışmalarının da bulunmadığı, bu nedenle Sosyal Güvenlik Kurumu (SGK) kayıtlarına göre davacının kesintili olarak 13 yıl 2 ay 25 gün çalışması bulunduğu gerekçesiyle istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. TEMYİZ

A. Temyiz Sebepleri

Davacı vekili temyiz dilekçesinde;

1. Bölge Adliye Mahkemesinin, müvekkilinin hizmet süresini yalnızca SGK kayıtlarıyla sınırlaması ve yasal olarak her türlü delille ispatı mümkün olan fiilî çalışma olgusunu salt SGK kayıtlarına göre tayin etmesinin hatalı olduğunu,

2. Tanık beyanlarına yakın akraba olmaları ve fesih dönemine kadar çalışmamaları gerekçesiyle itibar edilmemesinin yerinde olmadığını ileri sürmüştür.

B. Değerlendirme ve Gerekçe

Uyuşmazlık, davacının davalı işyerindeki hizmet süresinin belirlenmesi noktasında toplanmaktadır.

1. Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davacı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

2. İş hukukunda çalışma olgusunu ve hizmet süresini ispat yükü, bunu iddia eden işçiye düşer. Çalışma olgusu her türlü delille kanıtlanabilir. Çalışmanın ispatı konusunda, SGK ve işyeri kayıtları, özellikle işyerine giriş çıkışı gösteren belgeler, işyeri iç yazışmaları delil niteliğindedir. Özellikle iddia edilen çalışma döneminde SGK kayıtlarındaki işverenlerin araştırılması ve kayden görünen işverenlerle işçi arasında iş görme ediminin yerine getirilip getirilmediği, kaydın ne şekilde oluştuğu

araştırılmalıdır.

İşçinin çalışma olgusunun tespitinde işyerinde veya komşu işyerlerinde çalışanların tanıklığı önemli olduğu gibi tanık olarak dinlenecek kişinin tanıklığına güveni etkileyebilecek bir durumun olup olmadığı da araştırılmalıdır. Tanıklar belirli bir dönem çalışmışlarsa ve başkaca delil yok ise beyanlarının belirttikleri dönemle sınırlandırılması gerekir.

Somut uyuşmazlıkta; davacı vekili, müvekkilinin davalı işyerinde 1994 yılında işe başladığını ve iş sözleşmesini haklı sebeple feshettiği 2017 yılı Temmuz ayına kadar kesintisiz şekilde çalıştığını iddia etmiş, davalı vekili ise davacının çalışmasının kesintili olduğunu ve SGK kayıtlarına itibar edilmesi gerektiğini savunmuştur.

İlk Derece Mahkemesince hükme esas alınan bilirkişi raporunda tanık anlatımları ve dosya kapsamına göre 1. seçenekte davacı iddiası gibi 01.05.1994-01.07.2017 tarihleri arasında 23 yıl 2 ay ve 2. seçenekte SGK kayıtları doğrultusunda 01.05.1995-14.04.2017 tarihleri arasında kesintili olarak 13 yıl 2 ay ve 25 gün üzerinden hesaplama yapılmıştır. İlk Derece Mahkemesince davacının çalışmasının tanık beyanlarına göre kesintisiz olarak 23 yıl 2 ay olduğu kabul edilen 1. seçeneğe itibar edilmiş, davalı vekilinin istinaf başvurusunda bulunması üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davacı tanıklarının davacının yakın akrabası olduğu ve fesih dönemine kadar davacı ile birlikte çalışmalarının da bulunmadığı, bu nedenle SGK kayıtlarına göre davacının kesintili olarak 13 yıl 2 ay 25 gün çalıştığı kabul edilerek bilirkişi raporundaki 2. seçeneğe göre sonuca varılmıştır.

Dosya kapsamında davacının kardeşi olduğunu beyan eden davacı tanıklarından İ.D, davalı işyerinde 1989 yılı sonlarında çırak olarak çalışmaya başladığını, 1993 yılından Şubat 2006 tarihine kadar üretim bölümünde kesici olarak çalıştığını, davacının davalı işyerinde kendisi aracılığıyla Nisan-Mayıs 1994 aylarında çalışmaya başladığını ifade etmiş; davacının ilk işe giriş tarihi ve davalı işyerinde kesintisiz çalışma olgusunu doğrular mahiyette beyanda bulunmuştur.

Davacı tanığı İ.D'nin davacıyla akrabalık ilişkisi tek başına tanık olarak beyanına itibar edilmemesini gerektiren bir husus olmadığından ve tanığın davalı işyerindeki hizmet süresi nazara alındığında dosyadaki mevcut ispat durumuna göre; davacının davalı işyerinde 01.05.1994 tarihinden 31.01.2006 tarihine kadar kesintisiz şekilde çalıştığı kabul edilmeli ve sonraki çalışma dönemleri için SGK kayıtlarına itibarla sonuca gidilmelidir.

Mahkemece yazılı şekilde hüküm kurulması hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

VI. KARAR

Açıklanan sebeple;

Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek hâlinde ilgiliye iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

28.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.